

Higikindluse testimine

Pesukindlustestid näitavad värvikadu või lisakanga määrdumist tänu pesemisele. Kuid on olemas mitmeid teisi välismõjusid, mis võivad põhjustada probleeme värvi püsivuses. Kõige tavalisemalt on selleks higistamine. Inimkeha higi on kompleksne kemikaal, mis sisaldab suurel hulgal sooli ja vastavalt inimese ainevahetusele on kas happeline või aluseline. Enamik higikindluse teste põhinevad lahusel, mis sisaldab keemilist ainet - histidiini.

Nii testkangas kui lisakangas immutatakse happelises ja/või aluselises testlahuses, enne kui asetatakse surve alla perspiromeetris (higikindluse tester). Testkangad koos lisakangastega asetatakse spetsiaalsete plaatide vahele püsiva raskuse alla ja soojendatakse inimese kehatemperatuuril teatud ajaperioodi.

Testkangad, mis on ühendatud mitmekiulise abikangaga immutatakse happelises ja/või aluselises lahuses

Immutatud testkangad asetatakse perspiromeetrisse surve alla klaasplaatide vahele

Perspiromeetrid koos testitavate kangastega kuumutatakse ahjus ja seejärel hinnatakse värvipüsivust higile

Värvimuutust hinnatakse mitmekiulisel abikangal hall-valge skaala abi numbriliselt, analoogselt hinnatakse ka testitava kanga värvimuutust

Perspiromeetrit kasutatakse ka teisteks testideks, sealhulgas värvipüsivus vee suhtes ja merevee testideks. Värvipüsivus vee suhtes simuleerib mõjusid kangale, mis tekivad siis kui jätta pestud pesu märga hunnikusse peale pesemist. Selle testi kõige olulisem osa on määrdumise hindamine, sest värvaine võib kergesti kanduda materjalilt materjalile märgades tingimustes ja surve all. Mereveekindluse test hindab põhimõtteliselt samu mõjusid kui

värvipüsivus vee suhtes, aga siin lisatakse testlahusesse NaCl, kuna sool võib suurendada värviosakeste eraldumist ja kinnistumist.

Vaata perspiromeetri kirjeldust:

<http://www.worldoftest.com/perspirationtester.htm>